

શ્રી

જૈન રત્નમણી.

પ્રકાશક

શ્રી જૈન ફ્રેન્ડલી સોસાયટી.

અમદાવાદ.

કિંમત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૫૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જૂનું રૂઢ અંગ્રી

વિષય પ ૩૩ : ૪૩૭

શ્રી જૈન રત્નમણી.

(ધંત્રેજી પદ્ધતિના નવીન રાગોથી ભરપૂર)

(કુમરી, ગજલ, માલ, લાવણી, કેરબા)

. (વીગેરે સ્તવનો છે)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી જૈન ફ્રેન્ડલી સોસાયટી.

અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ જી પ્રત ૧૦૦૦

અમદાવાદ

એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપી.

સંવત ૧૯૬૩

સને ૧૯૦૬

કીંમત રૂ. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોમ્પીયુટર-સંગ્રહ

૧૯૨૨

૫૩૬:૪૫૭

અર્પણ પત્રિકા.

નગરશેઠ. કસ્તુરભાઈ મણીભાઈ.

સ્થળ. રાજનગર—અમદાવાદ.

આપ ઉદાર, ગંભીર, વિવેકવીર અને ધર્મધીર પુરૂષ છો. પરમાર્થ કરવામાં કુશળ છો, પગેપકાર એ આપણો સ્વભાવિક ગુણ છે, નીતિ સાથે આપને ચિરકાળની પ્રીતિ છે. આપ પરમાર્થી અને દયાળુ પુરૂષ છો. દીન ઉપર દયા કરનાર છો. ઉદાર અને ગંભીર છો, ઉદારતાની સાથે આપને સાચોજ સ્નેહ છે, ધર્મ ઉપર પ્રીતિ અને સાથે ઉદારતા હોવાથી આપને ધર્મ ઉપર ઘણોજ પ્રેમ રહે છે. નિરાશ્રિતને આશ્રય આપી ઉદ્ધમમાં નાંખો છો. તે બાબતમાં આપને બંધવાદ છે. આપ જૈન કોમમાં એક નામાંકિત ગૃહસ્થ છો, દેવ દ્રવ્ય સાધારણ દ્રવ્ય, જ્ઞાન દ્રવ્ય અને ધર્માદા કુંડની આપ સારી સંભાળ રાખો છે (પ્લેગ) મરકીના ભયંકર રોગમાંથી મનુષ્ય જાતને મુક્ત કરવામાં આપે તનમન બનથી પુષ્કળ મદદ કરી છે. વળી આ પુસ્તકની બાબતમાં પણ સારી મદદ કરી છે. ઇત્યાદિક અનેક સ્તુતિ પાત્ર ગુણોથી પ્રસન્ન થઈ મી “જૈન રત્નમણી” નામનું લઘુ પણ અતિ મનોહર પુસ્તક કીર્તિની મૂર્તિરૂપ આપ નર રત્નને આ સોસાઈટી અર્પણ કરે છે તે સ્વીકારશો.

શ્રી જૈનફ્રેન્ડલી સોસાઈટી.

અમદાવાદ.

ઉપોદ્ધાત.

પ્રિય વાચકવર્ગને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે આ લઘુ પણ અતી રમણીક પુસ્તક કેવળજ્ઞાન ભાસ્કર શ્રી જિ-નેશ્વર ભગવાનના ગુણોથી ગુંથેલું છે. તેની ગ્યના લોકપ્રીય રાગોનાં કરી છે; કારણ કે વર્તમાન વખતમાં દેશમાં નાટકનો પ્રચાર થવાથી લોકોને દીનપ્રતીદીન નાટક જોવાનો શોખ વધી ગયો છે. તેથી ઠામ ઠામ નાટકના રાગના ગાયનો ગાવામાં જનસમાજ ગુણતાન બનેલો જોવામાં આવે છે પણ પ્રાચીન ઐતર્યા મહાન પ્રરૂપાની ચમત્કૃતિ ભરેલી કૃતિઓ અને રાગ રાગજીના સ્તવનોથી જે અનુભવ અને આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે તેમાંનો લેશમાત્ર આનંદ આધુનીક ગાયનોથી થતો નથી પરંતુ અફસોસ! “સમય વરતે સાવંધાન” એ કહેવતને અનુસરી હાલના સમય પ્રમાણે વર્તવું એ સૌથી સારો વાત છે.

હાલ શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની સ્તુતીની નાટકના રાગોમાં રચેલી ચોપડીઓ એકથા વધારે બહાર પડેલી છે તે કોમળ વયના બાળકો મધુર સ્વરથી વાજીત્ર સાથે ગાય છે. તેથી બાળક સુવાન અને વૃદ્ધ માણસોનું ધ્યાન તે ભરફ ખેંચાય છે, પણ તેવી કેટલાક ચોપડીઓના જિનેશ્વર ભગવાનના સ્તવનોમાં નાટકને છાજતા રાગદો અને આભાસ પડવાથી સજ્જનવર્ગને કેટલીક રીતે અરૂચી થાય છે તેથી આધુનીક લોકપ્રીય રાગોમાં એક એવું પુસ્તક પ્રગટ કરવું.

કે જેથી અંવાચીન ચકોર યુવકો પ્રસંગોપાત નાટ્યપ્રયોગના
 શૃંગારીક ગાયનોથી લુબ્ધ થઇ હરેક સ્થળે તેનો ઉપયોગ
 કરે છે તે નહીં કરતાં શ્રી વીતરાગ દેવના, ભક્તી ભાવના
 સ્તવનો નવિન રાગોમાં ઉતારી તેમની રસનેન્દ્રી પાવન કરી
 અનંતા ભવમાંથી મુક્ત થવા સુકર્માર્થનું સેવન કરે.

આશા રાખવામાં આવે છે કે આ પુસ્તકમાં બુદ્ધી-
 દોષથી અથવા હસ્તદોષથી કાનો માત્ર અક્ષર અધિક આજો
 લખાણ હોય તો તે સુધારી વાંચવા સુજાજનો કૃપા કરશે.

સુચના—આ પુસ્તકને વાંચવા ભણવા માટે ઘણીજ
 સંભાળ રાખવી. ઠવણી કીંવા બાજોઠ ઉપર રાખીને આ-
 શાતના રહીત વાંચવું. વાંચી રહ્યા પછી વિનયપૂર્વક ફરી
 ફમાલ પ્રમુખમાં બાંધી ઉચ્ચસ્થાને રાખવું. કાઠપણ રીતે
 જ્ઞાનની આશાતમા થાય તેમ કરવું નહીં. (કીંબહુન.)

સંવત ૧૯૬૩ ના

લી. કંતા

માગશ્વર સુદ ૧

} શ્રી જૈન ફ્રેન્ડલી સોસાયટી-અમદાવાદ

શ્રી શાંતિનાથાય નમઃ

શ્રી જૈન રત્નમણી.

સ્તુતી

અતિ પરમ દયાળુ, દેવનો દેવ સાચો;
જગ જન હિતકારી, તે પ્રભુ પાર્શ્વ જાઓ.
મતિ રતિ નહિ મારી, કેમ વિસ્તાર પાળે,
ગતિ ગહન તમારી, જ્ઞાન અક્ષુ દીપાવે;
કમઠ ધરણ્ય જેને, છે સદા તુલ્ય ભાવે.
હરિ હરકત વારી, સૌ જરા મુક્ત થાવે;
જન ગુણ અતી ગુંથી, આ રચી પુષ્પમાળા;
પ્રભુ પદકંઠ વંદુ, જ્ઞાન આપો વીશાળા.

મંગળાચરણ.

જય જય જય છખી પ્યારી, શાંતી સદા સુખ કા...રી;
પારેવો ઉગારી દયા દીલ ધારી, ક્ષમા કરી તેં અપા...રી...જય.
મુજને તારી પાર ઉતારી, શીવસુખ દો સુખકા...રી...જય.
સીદ્ધિ સદા છે આનંદકારી, ભવિજનને હિતકા...રી...જય.
જન ગુણ ગાવા લઘુ સભાને, આનંદ આજે અપા...રી...જય.

૧ (રે ના બોલો આવી વાત)

નમુ મુંડેવા પાર્શ્વનાથ, ભક્તિથી પાય લાગુ. નમુ.
જિનસાસનના શણગાર, ઉતારો ભવજળ પાર;
કેવળ કમળા ઉરહાર, કેવળ કમળા ઉરહારે. નમુ.

સાખી.

પુરિશાદાણી પાસજી, પામર પાળ દયાળ;

અશરણુ શરણુ નભાવજો, ટાળો ભવ જંભળ.

ભક્તિથી પાય લાગું.

નમુ.

જન ત્રીભુવન તિલક સદાય, પ્રણમે સાંકળચંદ પાય;

લધુ જૈન સભા ગુણ ગાય, લધુ જૈન સભા ગુણ ગાયરે. નમુ.

૨ વંદન કરીએ.

સુવિધિનાથ શરણુ કરણુ આવીયાં અમે;

ચરણુ કમળ, અમર ભ્રમર, રૂપ થઈ રમે.

સુવિધી.

દેવા, સેવા, મેવા, આપો મને આપ,

જપુ જન જાપ, મટે ભવ તાપ, તારજો તમે. સુવિધી.

જીકતી, ભકિત, મુક્તિ, આપો શિરતાજ,

ગરીબ નિવાજ, નમુ જનરાજ, સકળ સુર નમે; સુવિધી.

૩ સંકટ સહન કરશે જે.

નિશાદીન ધ્યાન ધરો સંભવનું; જશો મોક્ષ વાટે;

જગતમાં ખોટી માયા પડતી મુકી, કરો ભકિત શીર સાટે.

ધન્ય ધન્ય શુરા, થજો સૌ ધરમી પૂરા;

લાલચને અધવચ્ચ લટકાવી શીશ મુકે શુરા.

સત્ય સત્ય સમજો, મીથ્યા અહીંમાન નવ કરશો;

નિશાદીન ધ્યાન ધરો સંભવનું જશો મોક્ષ વાટે.

૪ થયા છોરે પતિ તેજ પ્યારી તનના.

જયકારી પ્રભુ ધરમ જીનેશ્વર, પરમ ધરમ દાતાર;

સુખદાતા, જગત્રાતા, શાતા, કર મમ દેવ દયાળ.

જયવંતા, ભગવંતા, ગુણવંતા, અરિહંતા;

કાષા મુજ પાપો આપો અવિચળ મુખકરો ભવજળ પાર. જય.

કરમ મરમના ભરમ નીવારો, ધરમ ધુરંધર દેવ;

અવધારો, ભય વારો, ઉદ્ધારો, છન તારો.

પ્રભુ કાજ મુધારો, વિજય વધારો, ભારતિ શિષુ જયકાર. જય.

૫ રાણી વિકટોરીયાનો બાગ.

છનરાજને દરબાર, ઓછવ બન્યો છે શ્રીકાર;

સૌ છવોને આનંદકારી છે.

નવપદ્મવીયાળ પાસ, તારી મુર્તિથી ઉદ્ધાસ;

ભવીજનોને તું ઉપગારી છે.

આંગી બની છે ગુલજર, એની શોભા અપરંપાર;

દીલ બાગની એ સુંદર ક્યાની છે.

શીર મુગટ સોહે સાર, કાને કુંડળ બે શ્રીકાર;

પ્રભુ ક્ષમાભંડારી કૃપાકારી છે.

ગુણ અનંતા અનંત, પરમાનંદ જ્ઞાનવંત;

એવા શ્રી ભગવંત મુખકારી છે.

એને કરો નમસ્કાર, પાથ પડો વારંવાર;

એ મુક્તિતણા દાતારી છે.

હું રઝળ્યો સંસાર, મરણ કીધાં અપરંપાર;

તાડું શરણ સદા મુખકારી છે.

દયા કરો દીનાનાથ, ઝાલો શૈવકનો હાથ;

સીદ્ધિ મુખ સદાનંદકારી છે.

૬ મને રહાય કરશે મોરારીરે.

જડનાથ છે ઉપગારીરે, નેમ પાછા વળોને એકવારી;
પારેવો ઉગારી દયા દીલ ધારી, પ્રભુ મુક્તીપૂરી શણગારી (૨) જડ.
અષ્ટ ભવાંતરની છું હું નારી, ભવ નવમે ન મુકો કુંવારી;
જે ન કરમેળાપ કીધો, તો પ્રભુ લેશે ઉદ્ધારી. જડ.

૭ સદર

મને મુકી ન જાઓ ગીરનારીરે, પ્યારા પૂરવની પ્રીતી વિસારી;
દયા દીલ ધારી લીધો દાસી ઉદ્ધારી;
આવું સંગે બનીશ અણગારી (૨) મને.
સલુણા છેલ ન દીધો વિચારી, પ્રેમ કુવે પ્રીયાને ઉતારી;
કોડ પૂરો નેમ મારા, જૈન સભાને ઉદ્ધારી. મને

૮ મારા મનમાં તનમાં ભર્યો છે ઠર્યો છે.

પ્રભુ રાગને દ્વેષને મારો વિમારીને, મુક્તિ મેળવવા જાઓ;
પ્યારા તણ પૂરવભવમાં, જાઓ ન જીવન જાઓ;
આવું પીવું વળી ખેલવું હાય, ઝેર સમાન ગણાય;
હૃદ થઈ વહાલા હૃદે મનાવો, વાલમ રથ વળાવો. મારા
૯ એ... માથે મટુકી લઈ જવું.

એ... નેમ ગયા ગિરનાર, મુકી મને કુંવારી હૈયાના હાર. એ...
આઠ ભવની પ્રીત ત્યાગી, વહાલો બનીયો વિતરાગી;
માન્યું ન મારું લગાર. એ...
છોડી મુજને નેમ પ્યારે, પણ ન છોડું હું કદા રે;
જાઉં હું સંગે આવાર. એ...
જે એ ભોગી તો હું ભોગણ, જે એ ભોગી તો હું ભોગણ;
થાઉં આ છોડી સંસાર. એ...

૧૦ પહેરી ચેળી.

ઉભા રહો શામળીયા વર મુજ વહાલા,
શાને હો મારા અંતરને મોહન ઠાલા.
શું આવડી રીસ ધરીને પ્રીત પુરવની પરહરીને,
શીદ ચડકો કરીને આલ્યા.

ઉભા

દયા દીલમાંહી લાવો, શાને અબળા તરસાવો (૨)
આવો, આવોજ આવો આવો,

રથ પ્યારા, વળાવો, રૂઝાવો, અંતર જાલા. / ઉભા
રાબુલને ન રજાવો, પીયુ પરજીને દયો દહાવો;
કહું છું કરી કાલાવાલા.

ઉભાં

નગુણા ન આવા થાઓ, સહુણા કાંઈ શરમાઓ: (૨)
થાઓ થાઓજ થાઓ થાઓ.

શું ઠાલા-કસાલા દીઓછા અમને વહાલા.

ઉભાં

૧૧ પંથી પરદેશી ચિત સોંપી.

આવી ફસાયો અંસાર મહી આ પ્રા...ણી;
માની રહો મનમાં તેને સુખ ખા...ણી.

સાખી.

માત પોના બ્રાત બેનડી, મોત્ર ભામીની સુન;
જાણો સ્નેહી સૌ સ્વારથી, નડે જેમ યમદુત.
કુદયો ફાગટ ફેળે કરી નહી શુદ્ધ વા...ણો. આવી

સાખી.

એક દીન જાવું છોડીને, ધામ દામ આરામ;
રહન કરો સદા તમે, નિરંજન પ્રભુ નામ.
ચેતી લેને મનવા મુર્ખ એવું તું જા...ણી.

૧૨ ભર ડગલું ન એકે.

પર કુથલી ન કીજે સમજ મન ધીર (૨)

પરનિ દાથી મુખ મલીન કરી, પરનું પાપ લહે નીજ શીરપર. કુ

કુથલીમાં કાળ જાય, હાથમાં ન રાખ આય;

પર અપવાદે વિષ બહુ વ્યાપે, મન સંતાપે ક્યાં નાદાન;

છિદ્ર પારકાં ન દેખ, પગ તળેની લાલ્ય પેખ. કુથલી

૧૩ ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીના.

ચાલો ઉમંગે (૨) ધર્મજીણુંદના નેહુ ધરી દરીશન કરીયે;

ભવદુઃખ હારી જગ હિતકારી, અરીહંતને ઉરમાં ધરીયે.

કનક કચોળે કેસર ભરીયે, પુજન ~~નમ~~ કરીએ;

અગર તગરના ધુપ ઉવેખી, ભાવ ધરી નવપદ સ્મરીયે;

તીયે તો સહેજે ભવદરીયે, જૈન સભા શીવપદ વરીયે. ચાલો

૧૪ હુ મસ્તાન પ્રેમની.

સંસાર અસાર જાણીને નવ ધાર તારૂંરે;

ધાર તારૂંરે, કાંઈ માડું તારૂંરે. સંસાર.

જર જોડ કે જમીન વળા નવ તમારૂં;

માત તાત બંધુ સુત સૌ અળગું થનારૂંરે. સંસાર.

છે ન તારૂંરે, નાશ થનારૂંરે.

સાખી.

કાળ ભમે છે તુજ પરે, ચતુર કર વિચાર;

સંભાળ શ્રી અરીહંતને, સ્તવજે વારંવાર.

રાખ સદા અંતરવિષે, પ્રભુ નામ પ્યારૂંરે. સંસાર.

૧૫ ભરથાર પ્યાર ભુલી.

હનરાજ લાજ રાખો ન દાસ વિસારશો;

દાસ ન વિસારશો, સુખ સદા આપેશો. ૭૧૭

શરણે આપ્યો સ્વામી, તારોને અંતરજામી;
રાખો ન કાંઈ ખામી, એમ વીંછ વીંછાવશો. ૭૧૮

મુંદર શોભે સારી, છબીયાં લાગે પ્યારી;
ખલિહારી જાઉં વારી, ભવ પાર ઉતારશો. ૭૧૯

સિદ્ધિ મુખદાઇ, જ્યોતીમેં જ્યોત મોલાઇ;
સભા લધુ હરખાઇ, શેવકને શોભાવશો. ૭૨૦

૧૬ માન માયાના કરનારારે.

મુણે ચેતન આતમરાયારે, જુઠી કુમતીથી શીદ ભરમાયા;
જરા જોને તું અતર વિચારારે, રાગ દ્વેષ ચોરો છે હુંદારા.
લોભે ઠગાયો, મોહે ફસાયો, નારીશું નીચ લલચાયો;
નરક નિગોદમાં પાતિક પદ્યકમાં, કુમતીથી બહુ દુઃખ પાયોરે. જી
હવે સમજ તું માનવભવમાં, પુન્ય ઉદયથી આપ્યો;
પુણ લેને જનરાજ ભાવે તો, જશ બહુ જગમાં ગવાયોરે-જી.
સીદ્ધ સ્વરૂપી સાહેબ સાચો, શાંતીજીવંદ મહાચો;
ચેતન ચેતા પૂજને પ્યારા ધર્મ કરી હરખાયોરે— જી.

૧૭ આમ જોમનમાં ઘેલી.

પૂણું પ્રેમે મહાવીર જનગજજીને,
જેથી ભવજળ વહેજે તરીયે...શીવ વરીયે
આહા મુક્તી વરવા કાળે, ધરીયે પ્રભુતું ધ્યાન;
પ્રભુ તારક નાથ— પૂણું પ્રેમે,

૧૮ પીલે શરાબ મજેદાર.

વારી વારી જાઉં જનરાજના દેદાર, વારી વારી જાઉં જનરાજ;
મુખ પુનમનો ચંદ શોભે, હીરા જડેલો મુગદ બહુ સાર- વારો

આંગી અજળ પ્રભુ અંગ દીધે, મોગરો ગુલાબ આદી ફુલ અપાર-વા.
સાતમા સુપાર્વ પ્રભુ રાગ સુકી, ધ્યાન ધરે વરવા સાવનાર-વારો.
જૈન સલા લધુ વીનવે છે, તારો પ્રભુજી મને ભવજળ પાર-વારી

૧૯ અક્ષમેલા લટકાળા.

સુખકારા શ્રેયકારા, બહાલા શાંતીજીવંદ મારે મન વસીયા.
દુઃખહારા, જયકારા, શોભે સીંહાસને પ્રભુ મારા ફીલ ઠસીયા;
શીરે પ્રભુ હું તારો આજ્ઞા ધરાવું, માણેકને મોતીડે વધાવું;
મુરતી તારો ભેષ અતી હરખાઉં, તુજ ગુણ હરખે હું ગાઉં.
શોવ વરવાને ભાવના ભાવું, ભાવે નિવેદની થાળ ધરાવું;
તાપોત્રિવિધી મુજ કાપો પ્રભુજી, સમકીત સુખડી આપો પ્રભુજી.
પાપ અમાપ મારાં પ્રભુજી કાપજો, પામર શેવકના શીરે હાથ થાપજો
કષ્ટ નિવારી પ્રભુજી સુખ આપજો,
જૈન મંડળને શિવવધુ આપજો.

સુખકારા.

ગાયન ૨૦ ખારી વાતો મધુરી કરો ખ્યાંરની.

શું રાચી રહ્યા સંસારમાં, ધારી કંચન કામીની સારમાં
સાર સાચો છે જીન અણગારમાં, જેથી જીવતરે રહેવારમાં.
ભવજળ તરવા, શીવસુખ વરવા, આવોને ધર્મના બહેવારમાં, (૨)
જેથી જીવતરે

તમે કીધું ખરું પુણ્યાતમા, કાળ વીતી જાયે રહેજ વાતમાં.
જે ધર્મ ક્યો તે હાથમાં, ખીજું કંઈ રહે નહી સાથમાં;
જૈન સલાને સાથે લઈને, પુજવા મંધર પરમાત્મા (૨)
ખીજું કંઈ રહે નહી સાથમાં.

ગાથન ૨૧ ધીરે ધીરે ચાલોને.

ધીમા ધીમા ચાલોને પ્રભુ નેમરે,
આવું સંગે તમારી ગિરનારી જવા;
ભવ બંધનથી પ્યારા હું મુક્ત થવા,
અણુગારી થવા ધરી પ્રેમરે ધીમા ધીમા.
સાખી.

મુણે અર્જ મુજ શામળા, છેક ન આપો છેલ્લ;
પરહરી દાસી જાઓ ના, પશુપર ધારી નેહ.
પ્યારા પ્રીતિનો વિચારો મું પંથરે;
રહો રહો ઉભા સલુણા કંથરે;
માનો માનો પ્રભુજી તજી તંતરે, ધરી પ્રેમરે.
સાખી.

રાજેમતી પતિ પ્રેમીલા, પ્રણત લીયો ભવપાર;
જેન સભા લધુ યાચિયે, નિર્ભય પદ નિરવાર.
આવું સંગે ધીમા.

ગાથન ૨૨ પ્રીતમ મુજ પ્રાણ છો

અમુલ્ય ઉદાર છો વારે વારે,
ભક્ત પાલણ હાર છો વારે વારે
અપાર સંસાર ફરી હું થાક્યો,
આપ અમારા આધાર છો વારે વારે,—અમુલ્ય
સાખી.

ભવ ભવ ભટકી હું પ્રભુ, આવ્યો છું દરબાર;
છાડાવો દુઃખ દંદથી, પાપ પડું સોવાર.

જ્ઞાન દાતાર છો સરલ પ્રભુ તું;

મોહ ફેદોસે છોડાવતું તારે તારે—અમુલ્ય.

રાજનગર જૈનશાળામાં, લધુ સલા ખુશી થાય;
સિદ્ધ સદા મુખ પામવા, જ્ય જ્ય મંગળ ગાય.

જન્મ સફળ મમ આજ ગણું છું.

પ્રભુ છખી મુખકારરે વારે વારે.--અમુલ્ય.

ગાયન રઝ બોલો મારા પ્રેમી પોપટજી બોલ બોલો.

ચાલો પ્યારા ચેતન સિદ્ધાયળ ચાલો

ચાલો ચાલો ડપલ જન વંદો;

વહાલો માફદેવી માતાજનો લાલો

ચાલો ચાલો પાપ નિકંદો.

પ્રભુ તારા દરીશનની ખલિહારી;

ધારી ધારી વદન જોઉં તારી,

મુરતી તોરી શાંત સુધારસ ક્યારી.

ન્યારી ન્યારી અકળ ગતી ન્યારી.

પ્યારા પ્રભુજી નિશદીન હું સંભાળુ.

ધ્યાન ધરું ગિરીરાજજીનું સારું

પ્રથમ જીવુંદ મુખ પુનમ ચંદો;

ચાલો ચાલો ઋષભજન વંદો.—ચાલો

ચેતનજી તીર્થપતિ નિત્ય ધ્યાવો

ગીરીવર ભેટીને લ્યો લહાવો.

મુનંદા સ્વામીની છખી મુખકારી;

ધારી ધારી વદન જો ઉધારી--પ્રભુ

જૈન સલા લધુ સાંકળચંદ

ઋષભ જીવંદ ગુણ ગાયા આનંદ
પ્રભુતા પસાયથી રહે ન ભવ કંદો.
આલો આલો પાપ નિકંદો—આલો

ગાયન ૨૪ આખી આલમ મનહરતારી,

આવી મુરતો મોહનગારી, ચીદાનંદ મહાવીરતારી; (૨)
ચીદાનંદ મહાવાર તારી. (૨) આવી.
રાગને વારી દ્વેષને મારી.

કરમ કટક ભવ રણ સંહારી, મુક્તી પુરી શશુગારી—આવી
કરમ શું કરશે, ભરમ શું કરશે.

પ્રભૂ કંઠણા કરશે તો કરશે મુજથી મોહ શીકારી—આવી
રોગ ન આવે, શોક ન આવે.

ચાર ચોરતું જોર ન ફાવે, સહાય થાય જો તારી—આવી
પામર પાળો, બીરૂદ સંભાળો;

એકવાર જો સન્મુખ ભાળો, તો થાઉં લઘુ સંસારી—આવી
પ્રભૂતા ધારી, પ્રતિત ઉદ્ધારી;

સેવક સાંકળયંદ સુધારી, અરજી લ્યો અવધારી—આવી

ગાયન ૨૫ કોષ કુધ લ્યો દિલ રંગી.

જીનરાજને ભજ પ્રાણી, સંસાર અસ્થીર બાણી—જીન
સાખી

ક્ષણ ક્ષણ આવરદા ઘટે, ઘટે દિવસને રાત;
આજ તણું હમણાં કરો, કાલ તણી શી વાતરે—જીન
સમય વિષે નવ કરી શકે, પાછળથી પસ્તાય;
માત પ્રીત કંઈ વેદના, કંઈ દ્વારે રૂંધાયરે.— જીન

નિત્ય મિત્ર કાયા કદિ, કરે ન કોઈનો સાથ;
 પર્વ મિત્ર પાછા વળે, સ્વજન બતાવી હાથરે—જન.
 સત્ય મિત્ર પ્રણામ તે, સહેજ સખાઈ ધર્મ;
 સહાય કરે પરભવ જતા, અંતે દે શિવ શર્મરે—જન.
 તે જન ધર્મ આરાધતાં, રહે ન ભવભય કંદ;
 જાયે ભવો ભવ ધર્મનું, શરણુનું સાંકળાયંદરે— જન.

ગાયન ૨૬ સાહ્યા સહુણા.

નેમજી નમીના રંગ ભીના શું રીસાયા,
 મોહન વિસારી માયા (૨) ધાયા ધાયા ક્યાં નાથ જાઓ
 મારા નેમજી—ધાયા
 દુરજન મળીને મારી હાંસી કરે છે, શરમાઈ મરું છું હુંતો (૨)
 વહેલા વહેલાં હાથીયો વળાવો, મારા નેમજી—વહેતા.
 મોહન પધારી માંયરામાં, મને પરણી પોતાની બનાવો;
 નવ ભવના પ્યારને વિસારી મારા વાલમા,
 વળો વળો સાહુઆ મનાવો.

નમેરા ન થાઓ આવાછેક મારા નાથજી, દયા કાંઈ દીલડામાં લાવો
 ચતુરમતીને વળી ઝાઝું તે શું કહીયે;
 અખળાના અંતરની વિચારી લઇયે,
 જ્યાં તમે વસો ત્યાં નાથ સાથ અમે સોહીયે નેમજી.

ગાયન ૨૭ આવો કુમ કુમને પગલે.

મન મંદિર આવો સ્વામી, જગજનનાં અંતર જામી;
 જનરાજ તમે નોરાગી, સેવક તારો છો રાગી.
 પ્રભુ પ્રીત અનાદીનિવારી, મુજને મુકયો વિસારી;
 કરૂણાનિધ કરૂણા લાવો, નિજ દાસ કહી બોલાવો.

નહી ખોટ ખજાને સ્વામી, શી હીડી મુજમાં ખામી;
મમ કૃતિઓ અધમ સુધારો, આ ભવ સાગર નીસ્તારો;
તું સમરથ સાહેબ સાચો; હું ભવ નાટકમાં નાચો;
આ અરણ્ય આપ સ્વીકારો, લધુ જૈન સલાને તારો.

માયન ૨૮ કયાં ખસીયા રસીયા મન વસીયા

મન વસીયા રસીયા રંગીલા,	જડુના...થણ૦
રથ વાળો નેમ નગીનારે;	તમેજ...તાના૦
ભવ આઠની પ્રીત વિસારીરે,	ખદલા...તાના૦
પશુડાંપર કડણા ધારીરે,	રીશા—તાના૦
પ્રીતમણ પાછા વળજ્યોરે.	ઠગથા—તાના૦
સતી રાણુલ અતી કરગરતાંરે;	પ્રભૂરે—તાના૦
ગીરનારે સંજમ લેતારે.	મુખશા—તાના૦
મુણી રાણુલ ઝટપટ જાવેરે.	ધડીરે—તાના૦
દંપતી અક્ષય મુખ પાવેરે,	ફરીઆ—તાના૦
લધુજૈન સલાગુણ ગાવેરે.	જગત્રા—તાના૦

૨૯ ચેતીજ ચેતીજ જીવડા ચેતી લે ચેતી.

એ—સમય પણ આવશે, જમડા ઝાલશે; રંજડશે
રીખાવશે મસ મારીને મનાવશે, મસ મારીને મનાવશે.
જે વખતે તું પુણ્ય પાપનો હીસાખ જઈ ત્યાં ત્યાં ચુકાવે,
તે વખતે કોઈ તારૂં થઈને માર મહીંથી નહીં ચુકાવે;
મારીને મનાવશે, મસમારીને મનાવશે,
તેથી ઝટપટ ચેતીને જીવડા ધર્મધાર મુખ આવશે; ચેતીજ.

૩૦ નથી પ્રેમ નીપજતો.

જનરાજને લાજે પ્રેમથી ભરી પ્રાણી;

ભવદુઃખ ઉપસમે જેહુથી તમે જાણી.

જાળ ચોરાશીયોની ભટકયો, જરી ધર્મ ન જાણ્યોરે.
નર્ક નીગોદના કબર સહ્યાં પણ સંસાર સુખસમ માણ્યોરે;
જરી ચેતતું ચેતન મારા, ધર્મ કરી કર્મ છેદ નઠારા.

ભવ જલ નીધી તરીયે પ્યારા, (૨) રાજને;
અખીલ ભૂવન છે સ્વાર્થ તણે, અંતર સ્નેહી મલકાયરે.
વીકાલ ભવ અટવાથી તરવા, પ્રભુ ગુણ હરખે ગાયરે;
જેન મંડળ નીત કરગરી વંદે, પ્રેમ થકા કરે પાન ઉમઝે.
હરખે તુજ ગુણ ગાય આનંદ, (રાજને;

૩૧ જપતી પ્રીતમની જપમાળ

કંઠણ કરમ ઇંધણ ક્ષણ માત્રમાં તપ તેજથી બાળે;
દ્વાદશ ભેદે તપ પાળે, કુળ અજવાળે.

કરતાં ક્ષમા સહીત તપ ભવદુઃખ ટાળે, કરતાં
સાખી.

ખાધુ ગીરીવર જેટલું, પીધું સાગર નીર;
તૃપ્તી ન પામ્યો જીવડો, તર્યાન ભવજલ તીર.
શક્તી લોપે નહી કાળે, સત્તાનીજ ભાળે;

કરતાં

સાખી—કલ્પવૃક્ષ સમતપ વડો, ભવ સાગરમાં ઝાઝ,
રીઢી સીઢી લખ્ધી મળે, પામે અવીચળ રાજ;
રાગ દ્વેષ મમતા ટાળે, સમતામાં મહાલે.

કરતાં.

સાખી—સમતાથી તપ પીલતાં, ભવમાં ભમવું જાય;
જ્ઞાનાદી ગુણ સાંકળે, તપ મહીમા જોડાય.
નાગકેતુ સમ વૃત પાળે, પાપ પ્રજાળે.

કરતાં.

૩૨ કુસુંખી, કુસુંખી.

નયનોમેં, નયનોમેં, નયનોમેં, નયનોમેં અવીકાર હે;
 મહાવીર જગત જીત્યાજ તેરી અંખીયા અવીકાર હે.
 અંખીયા, અંખીયા, અંખીયા, અંખીયા અવીકાર હે. મહાવીર,
 ચંદનખાળાને બાકુળા લઇને, તારી તુમે;
 શીલ ક્ષમા સહીત ભગવાન, તેરી નજરમેં અવીકાર હે.
 નજરમેં, નજરમેં, નજરમેં, નજરમેં અવીકાર હે. મહાવીર,
 કેવલજ્ઞાન પામીને, સમોસરણમેં શોભતા;
 સીંહી સદાનંદમેં ગુણ ગાયે, તેરે ચક્ષુમેં અવીકાર હે.
 ચક્ષુમેં, ચક્ષુમેં, ચક્ષુમેં, ચક્ષુમેં અવીકાર હે. મહાવીર,
 નગરની શોભતી શાળાએ, વિદ્યારથી આવી ભણે;
 લઘુ સભા જોઇ ખુશી થાય, તેરી અંગીયાં અવીકાર હે.
 અંગીયાં, અંગીયાં, અંગીયાં, અંગીયાં અવીકાર હે. મહાવીર,

૩૩ અનનું ભુત આજેજ સુખ ખોયું.

મહાવીર જીન વદન આ...જ નીરખું (૨)

સફળ જન્મ દીત આ.....વદન.

શરદ્ધુનમ શરી પ્રભુ મુખ જોઇ લાજ્યો;

ખશીયાણા પડી થયો ક્ષીણ અસ્તોદય,

જગત ખોતા જીન આ.....વદન.

તેજથી લાજ રવી ચક્રવાળ ભમે,

કાંતી રૂપ દેખી ક્ષાણે મદન અનંગ બને;

પદકજ (લીણ) મન આ.....વદન.

અશરણ શરણ પ્રભુ ચરણ કમળ રહી,

જૈન સભા લધુ સાંકળચંદ ગાઇ;
અરજ કરે છે દીન આ.....વદન.

૩૪ અરે શું માનવનો અભીમાન.

અરે જીવ ભમરા ભુલ્યો ભાન ભમ્યો ભવ શાનમાંરે;
ખરેખર નાર્યો નટ નાદાન, ન થાક્યો તાનમાંરે.

માન ગુલતાનમાંરે—

અરે.

જળ તરંગ ઉછરંગ ખલકમાં આ.....રે ખરે,

ચળ વાદળ વીખરાય પલકમાં આ.....રે ખરે.

માયામાં મસ્તાન—

અરે જીવ.

સાખી.

સંસાર સાર આશા કમળમાં, કેદ મધુકર જીવડો;

ચીંતે કરી પ્રભુ પ્રાર્થના, છુટું હવે ભાનુ ચડ્યો.

પણ કાળગજ નલીની ઉખેડો, ચાવતાં ભમરો રડ્યો;

હૃતભાગ્ય હાર્યો તેમ માનવ હારશે ભવ બાપડો. અરે.

સાખી.

ઉઘાન જળધો પાન પીંપળ, વીખરતાં શો વાયદો;

જીવતર યથા જીવ જાણજે, એ કાલ કુદરત કાયદો.

ભજ પ્રાણીયા અરીહંતને, જે વેદ ભવરોગો હણે;

આ છંદ સાંકળચંદ જૈન સભા લધુ હેતે ભણે. અરે.

૩૫ પીયુમે પ્રેમ સશયી જાણી.

મનવા તું જો મનમાં ધારી, કાળ ભમે દીન રાત;

મોહ મદીરાપાન કરીને, ભૂલ્યો ભાન કમલ. મનવા.

કરમ કટક ભટભારી, રણ જગ મચાવે દારી;

તાકી મારે ધા કારી, ઝટપટ નાંખે સંહારી.
 વીષય કપાય વિશે જીવ રાખ્યો, માન્યો મદ અભીમાન;
 ભવનાટકમાં નાચી જાયી, થાક્યો ન નટ નાદાન. મનવા,
 તુષ્ણાકજ સંસાર સરોવર, જીવ ભ્રમર મુંઝાય;
 કાળ મતંગજ કરે કોળીયો, મધુકર મન પસ્તાય. મનવા,
 માનવભવ મણી તું કુલ્યો, ફેગટ ભવકુંદે કુલ્યો;
 જ્યમ મસ્ત માંકડો કુલ્યો, બાજીગર બાજી ભૂલ્યો.
 ચેતનજ ચતુરાઈ ન ચુકો, મુકો ન મદ અભીમાન;
 સાંકળવ્યંદ સભા લધુ જૈની, માગે ભવ અવસાન.
 મનવા તું જો મનમાં ધારી.

૩૬

વિમળાચળ વાશી મારા બહાલા સેવકને વિસારો નહી...
 વિસારો નહી...

જલ. વીના મીન દુઃખ અતી પામે જીણુંદ આપ જાણો
 સહી...જાણો સહી.

દુઃખ હરનારા, ભવીજન પ્યારા, શરણે છું મહારાજ;
 ચાર ચોર મુજ કેડે પડીયા, પુણ્ય રતનને કા...જ. સેવકને.
 પાપા ચંડાળો. પકડી મુજ, માલ હરી લેનાર;
 જીનજી જો મુજ બહારે આવો, તો છું ઉગરના...ર. સેવકને.
 જન્મ મરણનાં દુઃખ બહુ વેઠ્યાં, પણ નવ આવ્યો પાર;
 તે દુઃખને દુર કરવા કારણ, આવ્યો તુમ દરબા...ર. સેવકને.
 અરજી ઉર ધરી નેહ નજર કરી, સેવકની કરો સાર;
 કૃપાતણા હે સીંધુ તમ વીણ, કોણ ઉતારે પા...ર. સેવકને.
 ભવદુઃખ ભાંજન ભગવત કરો મુજ, કંઠણ કરમનો નારા;

પદપંકજ મહે પ્રાણ મધુકર, પુરો મનની આ.....શી.
સેવકને વીસારો નહી...સહી

૩૭

માતા મારૂદેવાનો નંદ, દેખી તાહરી મુરતી મારૂ મન લોભાજીંજી
કરૂણા નાગર કરૂણા સાગર, કાયા કંચનચાન;
ધોરી લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ્ય પાંચસેં માન. માતા.
ત્રીગડે બેશી ધર્મ કહંતાં, સુણી પર્ષદા બાર;
જોજન ગામીની વાણી મીઠી, વરસંતી જલધાર. માતા.
ઉર્વશી રૂડી અપ્સરાને, રામા છે મન રંગ;
પાંચે નેપુર રણજીલે કાંઈ, કરતી નાટારંભ. માતા.
તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિધાતા, તું જગતારણહાર;
તુજ સરીખો નહી દેવ જગતમાં, અરવડીયા આધાર. માતા.
તુંહીજ બ્રાતા, તુંહીજ ત્રાતા, તુંહી જગતકો દેવ;
સુરીનર કીન્નર વાસુદેવા, કરતાં તુજપદ સેવ. માતા.
શ્રી સીદ્ધાચળ તીરથ કેરો, રાજ રૂપલ જીવંદ;
કીરતી કરે માણક મુની તાહરી, ટાળો ભવભય કંદ. માતા.
૩૮ ચોકને આંગણે ચાંદનીરે.

આજનો દીન રળીયામણોરે, દીઠા પ્રભુનો મુખ,
મુખરે કમળ સુકોમળ શોભતું.
આંગી બની અતી ચંગ, ચંગરે સોનેરી વરખે સોહામણી.
સાખી.

મુગટ બન્ધો હીરા તણે, કાને કુંડળ સાર;
ખાંહે બાજીખંધ બેરખા, કોટે નવસેરો હાર;

શાંતી મુરત છે મુજ મન પ્યારી, વારી જાઉં વાર હજારીજરે;
 ક્ષમા ભંડારી દયા દીલ ધારી, કુમતા કુટીલના વારીવારીજરે;
 શાંતી મુરત છે મુજ મન પ્યારી, સ્તુતી કરું હું પ્રભુજી તમારો.

સાખી.

પારેવો ઉગાર્યો પ્રેમથી, તીર્થેકર પદ લીધ;
 અનોપમ પદવી ભોગવી, ક્રમે સકળ ક્ષય કીધ;
 શાંતી પ્રભુના ગુણ અનંતા, ક્ષમાદી રૂડા દીપેછે જરે;
 ક્રોધ માન માયા નહીં જોહને, નીલોભા પ્રભુ સારાજરે.

સાખી.

રાગ દ્વેષ રહીત વીભુ, અરૂપીને અવીકાર;
 ત્રણ ભુવનમાં શોભના, સહુને આનંદકાર;
 પ્રભુજીને પાથે લાગ્યો, (૨) સદા નમું હુ તો સદા નમું;
 મારા શાંતી જીનેશ્વર દેવ હો રાજ, પ્રભુજીને પાથે લાગ્યો;
 સીદ્ધી સદા સુખ આનંદકારી, જય જય મંગળકારીજી,
 સદા નમું—આજનો.

૩૯ કોઈ પ્રેમી દેવાંશી

જોઈ દેવાધી દેવ છબી તારો, જયકારી ઉપગારી
 જાઉં વારી વાર વાર, ધર્મનાથ દેવ દરબાર, વંદીયે આ વાર
 સ્વામી ભવો દધી તાર, ઉપગારી જાઉં વાર વાર.—જોઈ.

સાખી.

સંસારના કંતારમાં, ભુલો પડ્યો આ જીવડો;
 તું મળ્યો પશુ નવકળ્યો, માયા જાળ ફસીયો બાપડો.

અતિ રાગ દ્રેષ કષાયથી નહી પાપનો રાખ્યો ધડા;
 જીવ દયાના પ્રતિપાળ સ્વામી, તાર તું તારક વડો.
 ધર્મ જીવંદ તારા ચરણકમળ ગ્રહી, કર્મના બાંધે ભવી પ્રાણીયા.
 પાતાકા પરહરી સંસાર સ્વરૂપ કરી, મુક્તિ મંદીર જાય પ્રાણીયા.
 ભક્તિ સ્તુતિ કરું સ્વામીની સાચી,
 કપટ રહીત પુજન કરું સાચી;
 પ્રભુ મમ અરજ સ્વીકાર, ગુણ નીધી છે સુખ સાગર;
 સાખી.

નાટક નવ રંગે કરું, તાયેઈ તાયેઈ કાર;
 ભવ નાટક નાચું નહી, એ તારો ઉપકાર;
 વીતરાગ તણ અન્ય દેવ દેવી ધ્યાય;
 દ્રાખ તણ કાગ દુરગંધ વસ્તુ ખાય;
 સેવક સાંકળચંદ પ્રભૂ ગુણગાય,
 લલુ જૈન સભા મન હરખ ન માય.—જોઈ.

૪૦ પાતળીયા પરિશમ લ્યોને જ્ઞાને.

ચાલો ભાઈ જીન દરીશન જઈએ આજ ભાવે
 શુભ રોતથી શુભ રોતથી.
 ઉમંગ રંગથી આનંદ વ્યાખ્યો ચાલો ભાઈ
 બહુ પ્રીતથી બહુ પ્રીતથી;
 એ આનંદ અંગે, ન માય ઉમંગે આ આજ પ્રસંગે
 આ.....જગીમતી, પુણ્યવતી—ચાલો,
 (ચાલ ભાઈ વખત જાય છે)
 (હા ભાઈ, જીન દરીશનથી પાપ નાશ થાય છે)
 જીન દરીશન વીણુ જનમ્યો, જગમાં વૃથા ભાર વૃથા ભાર છે,

જોહન મુરતિ. શું કરું કીરતી, ગુણ હું સમરતી
આ.....જનપતિ, ધન્ય કૃતી—ચાલો

[હે ભાઈ, પછી ગુરુ વંદન જઈએ ?]

[હા ભાઈ ચાલો]

જન પૂજનથા હુખ દુર જાય, સુખ આવે;

સહુ રીતથી સહુ રીતથી;

નાથ નારંજન, ભવભય ભંજન, છા અરીગંજન.

આ.....પ્રાણપતી, આ વિનતી.—ચાલો

૪૧ ધન્ય ભાગ્ય પધાર્યા જમરા.

સુણો નેમ પ્રભુજી મારા, કેમ થાઓ મુજથી ન્યારા;
વહે આંખે આંસુની ધારારે, પ્યારા ન જાઓ ગીરનાર.

મેં જોયું બહુ બહુ જોધ, નહી કોધતું કોધ કોધ;

તું શીદ રહો છે મોહારે, જાણો અથીર સંસાર.

પશુહાંપર કરૂણા કીધી, છોડજ બહુ અમને દીધી;

અરજ ઉરમાં નવ લીધીરે, પ્યારા ન જાઓ ગીરનાર.

મુણ માત તાતને ભગ્ની, પીયુ ભ્રાતથી લાગી જે લગની;

ખરું જાણુ તેને અગ્નીરે, જાણો અથીર સંસાર.

પીયુ હું પણ સાથે આવું, પાળી સંજમ સુખી થાવું;

મુકો હાથ શીરે કૃપાળુરે, પ્યારા લઉં સંજમભાર.

હા સુખેથી સાથે આવો, લઈ સંજમ સુખીયાં થાવો;

જૈન મંડળ શીવપુર જાઓરે, એમાં કરો નહી વાર.

૪૨ સુંદર શામળીયા.

રૂપભદ્રેવ દયાળ, દરીશન જોધ તમારું;

આનંદ ઉર નવ માય, હરખ્યું ચીતડું મારું.

પ્રભુની કંચન સમ કાયા, નાભીરાયાના પુત્ર કહેવાયા;
માતા મારદેવા તણા જાયા, વૃષભ લંછન અતી સોહાયા.
મહેર કરો હે કૃપાળુ--

૩૫ભ.

સુખડું પુનમચંદ્ર નીહાળું, પાપીસમ પ્રભુનું તેજ રૂપાળું.
લાગે જોતાં સોને અતીશય પ્યારું,
જૈન સભા લલુને હીતકારું, સેવકને સુખકારું.

૩૫ભ.

૪૩ નથી જગતમાં સાથ સંમંધી.

જગતનીયંતા નાથ ભજીલે, જગતનીયંતા નાથ;
તું મેળવ શીવપુર સાથ, ચેતના મેળવ શીવપુર સાથ;
આશા સાગરના તરંગે મચ્છ જીવ તણાયો જાણ;
આશાની અધારી પીછાડી હરે પ્રાણોનો પ્રાણ.
જીવતર સ્વપ્નમય જાણી, સમજો ધરમ સુખખાણી;
જીવ જીવું સુકીને દમામ, પ્રપંચી સ્નેહી દીસે તમામ.
સાખી--અતર જીવ વીચારીને, શુભ કરણી કરે હાલ;
જૈન મંડળ સેવે સદા, ત્રિમથી મંગળમાળ.

જીવ જીવુ —જગત

૪૪

નાથ નીજ નગર દેખાડોને,
શરણ છે અનાથ, કરોને સનાથ; નાથ.
ચોરાશીલખ ચોની માંહે, કાલ અનાદી ભભીયોરે;
તે દારણ દુઃખ દુર કરનારો, કાળે તું મળીયોરે. નાથ.
આશ ધરીને અરજ ઉચરું, નીરાશે નવ રાખોરે;
દયા દ્રષ્ટીએ રાખો સ્વામી, દાસ નીહાળોરે. નાથ.
જગ ઉપગારી કેવળ ધારી, મુક્તીરમણી કરો પ્યારીરે;

મોહાદીક અરી ઝીતી સ્વામી, પ્રભુ પદ ધારીરે. નાથ.
હું મહાવીર લઘુ જૈન સલાના, કંઠ કરમ સૌ કાપીરે;
પરમાતમ તમ ચરણની શેવા, પ્રાણને આપીરે. નાથ.

૪૫ છોડો છોડો છમીલા.

આપો આપો પ્રભુજી મને સેવા તમારી;
કરું દીલ ધરીને હું શાંત, પ્રભુજી કરું દીલ ધરીને હું શાંત.
તમે દયાનીધી મહારાજ, આપો મોક્ષતણું મુખ આજ. આપો.

સાખી

વાંમા નંદન વીનવું, અર્ધસેન લાગુ પાય;
તેહના કુળદીપક પ્રભુ, ત્રેવીશમા જનરાય.
માગુ માગુ પ્રભુજી તું પાસ, જેથી મળે શીવપુરનો સાથ;
દીયો દીયોને દરશન નાથ. આપો.

સાખી—લઘુ સલા શ્રી જૈનની, હરખે તુજ ગુણ ગાય;
સેવક વંદે નાથજી, કરજે અમને સહાય.
ચાલો ચાલોને દરશન કાજ, જઈએ પાર્શ્વ જીનેશ્વર આજ;
જેતી સેવાથી મુક્તીમાં વાસ (૨) આપો આપો.

૪૬ મારી ઢીંગલીને હાલરડું બહાણું.

ધ્યારા જીનજીવું દરશન મુજ બહાણું;
હુંતો આણા સહીત નીત્ય ચાલું. મારા
રતી અરતી ન દોષ, નહી રોષને તોષ;
વળી પુણ્યનો પોષ, હુંતો લગીલગી મુખડું નીહાણું. મારા
વારો કુમતી કુટેવ, તારો દેવાધીદેવ;
કરું ભક્તીથી સેવ, હુંતો પાપ અનાદીનાં દણું. મારા

સુણો ગરીબ નીવાજ, આપો અવીચળ રાજ;
લધુ જૈન સમાજ, વંદે સાંકળચંદ કાલુ કાલુ. મારા.

૪૭ ઓ અલખેલા આવો આવો.

ઓ. જનરાયા, આવો, આવો, મન મંદીર મહારાજ;
શાંત સુમુરતીની સુરતીને નીરખીને, હરખું હૈયામાં આજ. ઓ.
આપના નામનો જાપ જપું ચીર પાપ ખપી ભવ તાપ નીવારું;
છાપ ધરું મન વ્યાપી રહ્યો તન આનંદની અરજ ઉચારું.
ધારક વીચી વીનાયક લાયક, દાયક ભવજળ પાર ઉતારું;
હે ઉપગારી અરજ સ્વીકારી, પ્રભુ મમ કૃતી સુધાર.
સાંકળચંદ સભા લધુ જૈની, ભવસાગરથી તાર;
જીવદયા પ્રતીપાળ—

ઓં

૪૮ શું નદવર વસંત.

ભવી જનવર ભુવન થૈ થૈ નાચી રહ્યો,
નાચી રહ્યો નદ જાચી રહ્યો— ભવી૦
સાખી-જ્ઞાનામૃતની લહેરમાં, નાચે થૈ થૈકાર;
આતમરામ રમે સદા, ક્ષાયકભાવે સાર.
ક્ષમાદી ગુણકેરા પહેરી છે પાવડી;
ક્ષપકશ્રેણી ચઢી ચીત ઠર્યો— નાચી૦
સાખી-પંચસમીતી પંચ સખંદની, ધુધરા ખાંધી સાર
જનન જનન રણકારીને, નૃત્ય કરે શ્રીકાર;
વીધવીધ જ્ઞાન તરંગ, ધુધરા ધમકેરે;
પ્રભુના ગુણનો નહી પાર, મુજ મન ચમકેરે.
સાખી-નવપદ્મવ પ્રભુ પાર્શ્વની, મુરતી મોહનગાર;
શાંત સુધારસ છે છખી, સીંદ્રીને મુખકાર.

હોર મંગળપુરમાં થાય છે હાલમાં;

જય જય જય જયકાર થયો.

નાચી૦

૪૯ શું પ્રીય ચાલી સુંદર વાડી.

મંગળકારી મુરતી તારી શાખેશ્વરજી સુખકારી;
ભીડ નીવારી, કૃષ્ણ મોરારી, વારી જરા તેં ઉપગારી.
જઈ બલીહારી, અધમ ઉદ્ધારી, ભવ નીસ્તારી દયો તારી.
જય જય જીનવર, ભવ ભય દુર કર;

નરવર મુરવર, પ્રભુમે દીલભર.
અધહર સુખકર, અભીનવ દાનકર;
અમર નીકર પ્રભુ, પદ રજ શીર ધર.

થર થર કરમ કંક લટ ઝંટપટ;

કરૂણાળુ કરૂણા કર જીનવર.

મંગળકારી૦

૫૦ આ શું બોલો આ શું બોલો રે પીતાળ.

પ્રેમે આયો, પ્રેમે આયો, પ્રેમે આયોરે;

મારૂં આયુષ્ય એળે જાય, મારા જીનજી કરોને સહાય. પ્રૌ

ધર્મ જ્ઞાનમાં ધ્યાન ન આપ્યું, હવે પસ્તાવો થાય;

કેસર ચંદન ફુલ અરગળ, થકી કરૂં પૂજાય. પ્રભુજી

સ્તુતી સ્તવન આરતી કરૂં હું; નાચું થૈથૈકાર;

બાંધે ગ્રહી ચીંતામણ સ્વામા, ઉતારો ભવપાર. પ્રભુજી.

સંસાર સાગર માંહી ઝુકાવ્યું, જીંદગી કેરૂં ઝાઝ;

પાર્શ્વ પ્રભુજી પાર ઉતારો, રહે જેથી મારી ભાજ. પ્રભુ.

૫૧ દેખ્યા ભાષ દુઃખના દહાડા.

મઘીજીન પાર ઉતારોરે, મઘીજીન પાર ઉતારો;

મુજરો જીનપતી મારો માની લીજીએ,

ભવોદ્ધી બુડતાં તારોરે, ભવોદ્ધી બુડતાં તારોરે;
 પુજ કરણારસ અમૃત પ્રેમે પીજીએ.

સાખી.

ભવચક્રમાં સાથે ભમ્યા, સુખ દુઃખ સાથે અનુભવ્યાં;
 મુન્યખળથી પ્રભુ થયા, મહેં ચાર ગતી સંકટ સહ્યાં.
 પ્રીતે મળ્યા હેતે હજ્યા, તો બુડતાં તારો તમે;
 જગતાત કરણા કીજીએ, ભવકુપમાં પડીયાં અમે. મદ્ધીં
 સાખી.

સંસારના કંતારમાં, ભૂલો પડ્યો રખડ્યો પ્રભુ;
 નહી નીર પામ્યો, તીર પામ્યો, કીચ ભવ પડીયો વીભુ;
 પાપો કર્યાં, દ્રવ્યો હર્યાં, પળી કૃત્ય કુડાં મેં કર્યાં;
 નીજ બાળ જાણી માફ કરજ્યો, તાપ સૌ હરજ્યો પરાં.
 મદ્ધીજન પાર ઉતારોરે.

પર પાણું

હુલાવે માઘ વીરકુંવર પારણે, વીરકુંવર પારણે (૨) હુલાવે
 રત્નજડીત સોનેકા પારણા, દ્વારી જરીકી જાલને—હુલાવેં
 મણી મોતીઅનકે હુમકે નીકે, ધુધરો ધમકે કારણે હુલાવેં
 રત્નદામ શ્રી ધામગંડકપર, કરે પ્રભુજી ખ્યાલને—હુલાવેં
 મેના મોર શુક સારસ સુંદર, હરખે કુંવર પારણે—હુલાવેં
 છપ્પનદીક કુંવરી હુલરાવે, બજાવે બજાવે તાલને—હુલાવેં
 મીશલામાતા આનંદીત હોવે, નીરખે નીરખે બાલને—હુ
 હંસ કહે પ્રભુ પારણે પોઢયા, જાણે જગત બાલને—હુલાવેં

પ૩ સંસાર ઝેરનો ખ્યાલો.

સંસાર સર્વ આ નાટક સમજવું, રમરણ જનજનું કરી લે

ભાગ કરી લે, આહા કરી લે;
વેદના ગર્ભિની વેડી અતિશે, મમત્વ સર્વ તું મુકી દે,
ભાગ મુકી દે, આહા મુકી દે;

સાખી.

માતા તણા ઉદર માંહી, મસ્તકે ઉધે રહ્યો;
બાળ કીડાના ચોગ્યથો, સંસાર સાગરે ભમ્યો.
હાશ્ય વિનોદ કીધાં ઘણા, રંગે રમણી રાચી રહ્યો;
યૌવન વયે આવ્યો તદ્દા, છનછ તણું નામ ભૂદ્યો;
કાયા તારી આ જીહી સમજતું નાશ થનાર,
માયા તુજી રાખેથી કદી નહીં અરથ સરનાર;
પુણ્યને પાપે બે શિવાય સઘળું અહીં રહેનાર,
લઘુ સભા કહે સંસારમાં નથી લગાર સાર—સંસાર.

૫૪ પ્રેમનો કોલ દીયો રાજકુમાર.

જગત ગુરુ જયજય શ્રી મહાવીર,
પ્રભુ ધર્મ ધુરંધર ધીર, ઉતારો ભવજળ તીર—જગત૦
શાસન નાયક તું વડોરે, જગમાં શ્રી મહાવીર,
ભવ રણ રંગ રચી કર્યોરે મોહવિજય વડવીર. જગત૦
સમાવસરણ પ્રભુ દેશનારે, મધુર ધ્વની મહારાય;
સરસ સુધારસ સીંચતાંરે, ભવીજન મન ચિકશાય,—જગત૦
ભવદવ તાપ સમાવવારે, શ્રી વીર નિર્મળ નીર;
કર્મ રીપુ સંહારવારે, મહામદ્ધ મહાવીર. જગત૦
પતીત જન પાવન કરેરે, આંહી અહીં જગ તાત;
સેવક કરજોડી કહેરે, વાત સુણો એકાન્ત;
જગત૦

કરુણા સાગર તારજ્યોરે, કરી કરુણા જગનાથ;
જેન સહા ભવિ વૃંદનોરે, બુડતાં ઝાલો હાથ.

જગતો

પપ. તાતનો ભરસો નથીરે,

ધરમ જીજ્ઞંસ ભજોરે, ચેતન પ્યારા, ધર્મ જીજ્ઞંસ ભજોરે;
ધ્યાન સુધારસ, પાન કરીને, માન અજ્ઞાન તજોરે;—ચેતન.
ધરમ જીનેશ્વર સાહબો, પરમ ધરમ હાતાર;
કરમ મરમ વેધક પ્રભુ, જીન શાસન શશુગાર,—ચેતન.
મોહ મહામદ્ધ ચોદ્ધથી, ઘોર કરી સંગ્રામ;
ભવ રજુ રંગ વિજય કરી, પામ્યા અક્ષય ધામ.—ધરમ.
શરણાગત રક્ષક પ્રભુ, ભવસાયરમાં ઝાઝ;
દુર્ગતી પડતા પ્રાણીને, આલંબન જીનરાજ.—ધરમ.
જાપ જપે તુજ નામનો, ખપે પાપ ચીરકાળ;
ધ્યાન ધરે મતીમાન જે, તસ ધર મંગળમાળ.—ધરમ.
જયકર જેન સમાજનો, કાજ સુધારો નાથ;
સકળ ભવીકજન વૃંદને, મેળવ શીવપૂર સાથ.—ધરમ.

પદ પામ્યો પામ્યો પદમણી.

દીઠા દીઠા જગતગુરુ દેવહો પ્રભુ શાંતીજીજ્ઞંસ જયકારી;
શાંતસુધારસ છે છબી તારી, મનહર મુરતી મોહનગારી;
તારો તારો વીસો ભવવારી હો— પ્રભુ શાંતી૦
ધર્મ ધુરંધર ધીર છબીલો, સ્યાદવાદ શુભ પક્ષ રંગીલો;
જગ સ્વામી જગત ઉપગારી હો— પ્રભુ શાંતી૦
ચોત્રીસ અતીશય પ્રભુને જાણે, વાણી પાંત્રીસ ગુણ ગણગાણે;
ભાવે ગાવે સહા જેન સારી હો— પ્રભુ શાંતી૦

૫૭ વટ સાવીત્રી વૃત આજ.

તારો તારો રીખવ જીનરાજ, ભવજી તારોને;
 દીન વતસજી ગરિબનિવાજ, વ્યાધી વીઢારોને;
 શીવરમણીના શીરતાજ, કુમતી નીવારોને.
 આપો શુભ અવીચજી રાજ, લાજ વધારોને.
 નાભીનો નંદન શેવીયે સદા, માડદેવા માત મધ્હારરે.
 પાપ નીવારી જીનરાજ તારીયે, તાપ ત્રીવીધનો નિવાજીયો વિષુ;
 સારોને સેવક સારરે, પાપ નીવારી જીનરાજ તારીયે. તારો
 આંગીયો અજખ બની પ્રભુ અંગે, કેશર ચંદન ધસી ધનરંગે;
 ભવીજન ભક્તી ઉમંગે, જીન ગુણ ગાય સુરંગે;
 મોગર લાલ ગુલાબ ચઢાવે, જૈન સભા લધુ મોતીડે વધાવે;
 સાંકળચંદ ગુણ ગાવે, જીન ગુણ ગાય સુરંગે. તારો તારો

૫૮ કાતુડો.

મારી બહારે આવો રૂપલ દયાળ રે વીમળાચળ વાશી.મારી.
 નરક નીગોઢે ભમીયો, છેદન ભેદન ખમીયો;
 નરભવ આયુ કાપે કાળ, કાપે કરરરરરરર. મારી૦
 વિષય કષાયે રાચ્યો, ભવના નાટકમાં નાચ્યો;
 મોહરાયે મારી તાકી ફાળ, તાકી તરરરરરરર. મારી૦
 કેવળ કમળાના સ્વામી, જગ જનના અંતરબમી;
 આતમરામી ખામી ટાળ, ખામી ખરરરરરર. મારો૦
 કરમ કટકને દળજ્યો, અંતરમાં આવી મળજ્યો;
 શાંત સુધારસ છાંટો આળ, છાંટો છરરરરરરર. મારી૦
 માડદેવી માતા જયા, વનિતાનગરીના રાય;
 કુમતા કુતરીથી થરકે બાળ, થરકે થરરરરરરર. મારી૦
 જન સભા લધુ તારી, સાંકળચંદ સુધારી;
 દાદાજી દયો શીવ શ્રેણી હાલ, શ્રેણી સરરરરરરર. મારી૦

પદ્ય મારા ચતુર શીરોમણી બ્રાત.

મારા કેસરીઆ મહારાજ, ઋષભજીન ચરણ ધારજો;
મારા દાદા દુખડાં નિવારજ્યો, મારા જીનજી દુખડાં નિવારજ્યો;
મારા પ્રભુજી દુખડાં નિવારજ્યો. મારાં
ભવદ્વવ સળગ્યો ચોપાસ, દાસને બળતાં ઉગારજ્યો. મારાં
કુમતી કુલદાનો સંગ, અનાદી વૈરી વીદારજ્યો. મારાં
ભવદરીયે બુડ્યું ઝાઝ, સાજ કરી જીનજી ઉદ્ધારજો. મારાં
મહા ધિંગ ધુલેવા નાથ, હાથ ગ્રહી ભવોદ્ધો ઉતારજ્યો. મારા.
પ્રભૂ પામર પાળ દયાળ, બાળની કૃતીયો સુધારજ્યો. મારાં
કહે સેવક સાંકળચંદ, કંદ ભવભવના નિવારજ્યો. મારાં
લધુ જૈન સભા શોરતજ, આજ મનમંદોર પધારજ્યો. મારાં

૬૦ સનનન સોહે સાવળીયાં.

નેમ નગીના વાળો રથ આમ,
શામળી મુરતપર વારી વારી જાઉં હું. નેમ.
આઠ ભવાંતર પ્રીત નિવારી, નવમે કુંવારી મુકો નહી રયામ;
મુહ્યોં પોકાર પશુનો પ્રીતમજી, રાણીની વાત મુણી નહી નામ. શા.
સીતાનું હરણ કરાવ્યું તે હરણા, ચંદ્રને કીધો કલકીન આમ;
મારોવખત પણ ભાઈ તું ભૂંક્યો, શું મેં બગાડ્યું વીરાતાઈ કામ. શા.
કરપીડન પ્રભૂ ચોરીમાં ન કર્યું, હાથ ધરી શીર ઘો શીવધામ;
દંપત્તી સીદ્ધ થયાં જયવંતા, જૈન સભા લધુ કરે પ્રણામ. શા. નેમ.

૬૧ રહી વશી હૃદયમણી.

વશી હૃદય શાતીજીન ભક્તી, ગુણમણી, જીનતણી છમી સારી;
શરણે, ચરણે, તારે, પ્યારે આવી રહીયે. વશીં

કુમતીના સંગથી મેં સુમતી નીવાની છે;	
અકૃતી, અરતી, વારો, તારો, પાપ હરીયે	વશી૦
વિષયકષાય મોહ કોહથી કર્યાં અકાજ;	
પગલે, પગલે, ભૂલ્યો, કુલ્યો, નરભવ આ.	વશી૦
જૈનની સભાના બાળ વંદન કરે છે આજ;	
નીરખી, હરખું, સ્વામી, પામી પદકજને.	વશી૦

૬૨ ડરમાં તું દીલ સાથ.

ધર્મધુરંધર ધીર, વીર પ્રભુ ધર્મધુરંધર ધીર;
ભવ દવ હરવા નીર, વીર૦
ઘોર ઉપદ્રવ સર્વ નીવારી, મોહ સુભટ ભવરણ સંહારી;
કર્મવદ્ધી તપ તેજે વીહારી, ઘોર પાપ કરનાર ઉદ્ધારી;
વીર વર્યા શીવરમણી સારી.
(તારા ચરણનું શરણ મરણ ભયને વારે છે)
ઘો ભવસાગર તોર. વીર૦
પાપ અમાપ અનાદીનાં કાપો, તાપ હરી વારો સંતાપો;
મહેર કરી મનમંદીર વ્યાપો, સાંકળચંદ જપે છન જાપો;
જૈન સભા લઘુ શીવસુખ આપો,
(સંમારના કંતારમાં સત્ય-શરણ તારું છે)
જયજય જગ વડવીર, ચીરજય જયજય જગ વડવીર. વીર૦

ચાલો ચાલોને ચેનન જોવા છણંદ,	
જોવા છણંદ ચાલો જોવા મુણંદ.	ચાલો૦
ત્રીગડે બેશી ભવી પ્રતાબોધે,	

ચોત્રીશ અતીશય ધારી છુલુંદ.	ચાલો૦
ચોમુખ દે પ્રભુ ધર્મદેશના,	
માલકોશ શુભ રાગ અમંદ.	ચાલો૦
શરદ શશી સમ પ્રભુ મુખ દેખો;	
ચંદ ચકોર જયું આનંદ કંદ.	ચાલો૦
દેવ દુંદુભી ગંભીર ગાજે,	
નાચે ને રાચે છે કીતરી વૃંદ.	ચાલો૦
સહજ વોરોધ વીસારા પ્રાણી;	
વાણી મુણીને પામે છે આનંદ.	ચાલો૦
સાંકળચંદ સભા લધુ જૈની,	
વંદી પ્રભુને ટાળે ભવફંદ.	ચાલો૦

૬૪ પ્યારસે કયું બદલી નજર તોરી,

કયા દેખા હે પ્રભુજી તોરે અંગ,	
તોરે અંગસે પ્રભુજી ખીન રહ્યા મુજ અંગ;	
ઝમરત લાલસો, ચમકે સો તોરે અંગ.	કયા૦
મુગર કુંડળ બાળુ માળા મેતીયનકા;	
સાંજ સવેજ આંગી ચમકે સો તોરે અંગ.	કયા૦
કોડ રવી મીલતી જન જપ હે;	
જૈન સભા કહે ચમકે સો તોરે અંગ.	કયા૦

૬૫

નમું નમું વારીવારી, મયાકર આજ તારી તારી;
 મુખ કર દુખ હરીને, આશ તારી, અંતરમાં છે છે છે.
 દયાનીધી દેવ તમે, અતી વંદન કરીયે આજ અમે;

મહેર કરી માફી દાને, વોનંતી આ અમારી તો છે છે છે;
 હુમ હુમ ઇનનનન, હુમ હુમ ઇનનનન;
 ધાધા ધીરી કીટ તીરી કીટધા,
 પાપ પરીતાપ કાપો છો, શાંતી સૌને આપો છો.
 પ પ ધપ મગ, મમ પમ ગારે, ગગ મગ રે સા નીરે સા;
 રંગ રંગ અતી ઘણો, પ્રીત ધરી નેમજનો;
 મુખથી બોલો સહુ જય જય જય.

૬૬ ચાલી જ ચાલી જ અહીંથી ચુડેલ.

બહાલાજી બહાલાજી પાસ જીવુંદ
 જરા તેં નીવારી, જાદવને ઉગારી,
 જય વીશ્વે વીસ્તારી, ટાળ્યો દુઃખ ફુંદ.
 કરમે નચાવી, ભવ ફુંદે ફસાવી;
 દીધો છે કુખાવી, બચાવો મુશ્કીલ.
 બહાહારી જઈ વારી તારી જીવુંદ;
 ભવ વારી નીસ્તારી દો સુખકુંદ.
 સદા શણે રહીને, પ્રભુ ગુણ ગાઈને;
 સભા લણે જૈને, વર્તાવ્યો આજુંદ. બહાલાજી

૬૭ બહાજી શું શું કહીએ.

દાદાજી પાપ લાગુ, કર જોડી માફ માગું;
 વીમળાચળ મંડલ ઉપગારી, ઋષભજીવુંદ જગત જયદારી;
 જીગલાધર્મ નીવારી ધારી, નીતી...રીતી...તાત તે. દાદાજી
 અભરાભર તુજ અખુટ બજનો, ત્રીભુવનના જનને નહીં જાનો;
 સેવકથી અંતર છે શાનો, આપો...કાપો...પાપને. દાદાજી

જો મમ કરણી સામું જોશો, તો અતીશય દેખાશે દાષો;
 ધણ નીજ બાળ ગણી પ્રભુ ધોષો, તારો...સારો...કાળને. દાદાજી
 અગણીત નર નારી તેં તારી, મુજ માટે શું થઈ ભીડ ભારી;
 જૈન સભા લધુ માગે સારી, ભક્તી...મુક્તી...રાજને. દાદાજી

૬૮ આ હાર જોઈ કાંઈ કાંઈ થાય જો.

વહાલા શાંતીનાથ મહારાજજો, મનડું જીજ્ઞંસમાં રમે;
 મારા હૈયાના હાર શીરતાજજો, વંદન કરીએ અમે.
 આવો જીજ્ઞંસજી, આવો મુર્છીંદ્રજી, આવો મારા હૈયામાં આજજો;
 છુરે અનાદીનો દાસ તમારો, અરજી પ્રભુજી સ્વીકારો.
 અરીહુંતા, ભગવંતા, ગુણવંતા, હર ચીંતા;
 જયવંતા જીજ્ઞંસજી.

વહાલા

તારો સાહેબજી તારો મોહનજી, વારો મારા પાપોને તાપજો;
 જન્મ જરા મરણાદી નિવારો, જૈન સભા લધુ તારો;
 ઉપગારી, બલીહારો, જીન તારી, જાઉં વારી,
 જયકારી, જીજ્ઞંસજી.

વહાલો

૬૯ મારા હૈયાકેરા હાર

મારા જીનજી જગ શીરતાજ ગરીબને તારજયોરે;
 રાગ દ્વેષ વૈરી સહચારી, ભવ રણજંગ મયાવ્યો ભારી;
 દાસ ગણી નીજ મોહ સુભટ સંહારજયોરે. મારા
 ચાર ચોરનો ભય છે ભારી, આતમ ધન લુટે છે દારી;
 આઠ તેર અષ્ટાદશ ત્રેવીશ વારજયોરે. મારા
 અનુભવ જ્ઞાન દોષક અનુઆળો, મીથ્યા અંધકાર અધ દાળો;
 યોધીબીજ આપી પ્રભુ પાર ઉતારજયોરે. મારા

મનમંદીરમાં આપ પધારો, કૃતીયો મારો તાત સુધારો;
સાંકળઅંદ સભા લધુ જૈની તારજ્યોરો. મારાજ

૭૦. જુઓ કેવી અજાયબી.

મદ્દીનાથ મહારાજજી, વાત સુણો જનરાજજી;
કર્યો કરમે મને રાંક (૨) કરો માફ મારો વાંક;
શરણ કર્યું મેં આજજી,—પ્રભુ શરણ— મદ્દી૦

કરી નીંદા અપાર (૨) કર્યો પાપ વ્યાપાર;
કહેતાં આવે છે મને લાજજી, પ્રભુ કહેતાં૦ મદ્દી૦

નહી જપ તપ ધ્યાન (૨) કરી માન ભુલ્યો ભાન;
દરીયે બુડ્યું છે માફ ઝાઝજી, પ્રભુ દરીયે૦ મદ્દી૦

ભજ્યા કુગુર કુદેવ (૨) તજી જનનાજ સેવ;
કુમતી નડા દગાબાજજી, પ્રભુ કુમતી૦ મદ્દી૦

જપે જપ ખપે પાપ (૨) મટે તાપ ને સંતાપ;
સફળ થાય સૌ દાજજી, પ્રભુ સફળ૦ મદ્દી૦

કર વીનતી દયાળ (૨) સુણો પામર પાળ;
જૈન સભા શીરતાજજી, પ્રભુ જૈન૦ મદ્દી૦

૭૧ હાય થઈ અતી હાની.

પ્રભુ દો ભવજળ તારી, જગતાત બાળ ધારી. પ્રભુ૦
કુમતી કુલટાએ ભરમાવ્યો, બાણ્યો નહી મેં મર્મ;
હું ભૂલી ગયો નીજ ધર્મ (૨) કર્યાં કુર્કર્મ રાતદારી. પ્રભુ૦
રાગ દ્રવને ચાર કષાયે, ભુલ્યો ભરા બજાર;
મેં કર્યો ધણો પોકાર (૨) કરો મમ બહાર દાસ ધારી. પ્રભુ૦
વિષયઅંધ મતી મંદપણાથી, પર રમણીપર પ્યાર;

પરનીંદાથી ફીટકાર (૨) અરે ધીઃકાર કૃતી મારી. પ્રભુ
 નરભવ ચીંતામણી હું હાર્યો, ભજ્યા ન છનવર દેવ;
 મેં કરી નહીં તુજ શેવ (૨) અનાદી કૃદેવ રહી જારી. પ્રભુ
 સાંકળચંદ સભા લધુ જૈની, તારો દીનદયાળ;
 પ્રભુ જીવદયાપ્રતીપાળ (૨) ખીરદ સંભાળ આશ તારી. પ્ર૦

૭૨ ચાલોજ ચાલો.

ચાલોજ ચાલો ચેતન આજરે, છન શરણે જઇએ;
 સુખ દુઃખની વાતો કહીએ, નરભવનો દહાવો લઇએ;
 રહીએ સદા મન ધર ભાવમાં, છનના ગુણ ગઇએ. ચા૦
 ચીરમળ વારી છનજી, અંગે ક્ષીરોદક ઢોળી;
 મૃગમદ કેસર ચંદન શુદ્ધ બરાસ ઘોરી, ભરી કનક કચોળી.
 છનજીને અંગે ચોળી, પુજે સાધરમી ટોળી;
 ભવ ભવના પાતક ત્રોડી, ભવીજન ભાવે પુખ્ત ચઢાવે;
 છનમુણુ ગાવે શીવસુખ પાવે, શરણે છનરાજ રહીએ. ચા૦

૭૩

(જ જળી ઝાંઝવા, જોષ શું રાચે;)

મુરખડા મન તું, મુકને માથાકુટ ઠાલી.
 હારી ભવખાજી, હાથ જવું જીવ ખાલી;
 ડાહ્ય અણી જળમીંદુ સરખું, જીવતર જીવડા જાણો;
 ધર્મઝાઝ વીણુ ભવસાગરમાં, તરશે ક્યમ કરો પહાણોરે. જ૦
 પાતાળમાં પાથો નાંખીને, મંદીર બેશ બનાવ્યું;
 વાસ્તુ કર્ષા વીણુ સ્વર્ગે સીધાવે, સાથે કાંઈ ન આવ્યુંરે. જ૦
 જગતરૂપ જંગલ ઝાડીમાં, મન મરકટ અથડાયો;

કાળ વ્યાળ વશ ફાળ ચુકીયો, યોગતી કુપમાં પડીયોરે. જ'ં
 પ્રપંચથી પૈસા પેદા કરી, પાપ એકલે બાંધ્યું;
 સ્વજન સંબંધી ગીધના ટાળે, ફેલી ફેલી ખાધુરે. જ'ં
 ચેતન ચેતી મન મરકટને, જ્ઞાન રશીથી બાંધો;
 વિષય કષાય તણે સાંકળચંદ, અંતે શીવસુખ સાધોરે. જ'ં

૭૪ વીજય.

વીજય વીજય વીજય આજ, વીજય સત્યનો થયો:
 પ્રભુ પ્રસાદે સત્ય કલ્પવૃક્ષ હાલ છે ફળ્યો. વિજય
 કલ્પવૃક્ષ સેવના નકામી જાય શું કદી;
 ચલક ચલક ચંદ્ર થાતાં, અંધકાર રહે કદી. વિજય
 સત્યને સદા સહાય આપતાને આપજો;
 જૈન મીત્ર મંડળને, પ્રભુ આભાદ રાખજો. વિજય

૭૫ પરમ કૃપાળુ પ્રભુ.

પરમ પવીત્ર પ્રભુ દાતા, ત્રાતા, હૈ પારસનાથ;
 શરણુ નીભાવો તાત, સુખ આપોને જગનાથ;
 ઉગાર્યો ધરણુંદ્ર અનાથ. પરમ
 કામ ક્રોધ નીવારી નાથ, લીધો સીદ્ધી વધુનો સાથ. પરમ
 કમઠ ઉપર નહી રોષ લગાર, જીનશાસનનો જયજયકાર. પરમ
 અમને પણ છે તુજ આધાર, જૈન સભા લધુ માગે વહાર. પરમ

૭૬ બોલો વિજય વિજય.

આલો આવો ગાવો, હોંશ ધરી ગુણ લનમાં;
 શાંત દૃઢ્ય કરી ભાવના ભાવો, મુક્તીપુરી લેવા.
 પ્રણયનું પોથું પ્રેમે લેવાને,

હર્ષ અતી મન લાવો, વધાવો, પ્રભુને સદાય;
ભાવ આણી શુદ્ધ મનમાં.

ચાલો

સાખી.

દર્લસ દર્શન પામીયો, ઉલટ ધરી જો હરનીશ પ્રભુ ધ્યાયે;
કુળથી અરીહંતની, ભવોભવના પાતીક દુર જાવે.

હર્ષ અતી મન લાવો, વધાવો, પ્રભુને સદાય. બોલો.

૯૭ પ્રેમદા છે પ્રીતી ભાજન.

મહાવીર નાથ નીરંજન, ત્રીસક્ષા સુત દુઃખ ભંજન;
પ્રભુજી તમારું વદન, કરતું જન મનરંજન;
પ્રભુ ધર્મધુરંધર ધીર, કંચન સમવર્ણ શરીર;
જ્યાં ધ્યાન ધરો ત્યાં સ્થીર, ચળતી નહી કાય લગીર.
મન પણ દ્રઢ તેવું, જગતગુરુ ધન્ય ધન્ય;
મુક્તી મેળવવા, સંકટ કાંધાં સહન. મહાવીર૦

તુમ પગલે જયજયકાર, કોધાદીક ચોટ્ટા ત્યાર;
નાઠા દુનીયાની બહાર, જોતમ ઉદ્યોગો તેવાર.
બીજા બહુ તરીયા, અવણી તુજ વચન;
મુજ કાજ સરે જો, આપ થાઓ પ્રસન્ન. મહાવીર૦
ચીંતામણી સમ જીતવરજી, મુણજો આદીનની અરજી;
સુખ શાંતી સઘળે કરજી, લઘુ જૈન સભા કર ધરજી.
તુજ મુખ દીકું તો સફળ થયો મુજ દન;
પુણ્યવંતા પ્રાણી પામે તુજ દર્શન. મહાવીર.

૭૯ યૌવન મદમાં લયફેલી છકેલી સાહેલી.

મહારાજ આજ જીતરાજ દયા દોલ લા...વો;
જગતાજ કૃપા કરી સેવક કહી બોલા...વો.

જયકારી, ઉપગારી, જાઉં વારી. મહારાજ.

કરમકટક ભટ નીજ ખટપટથી, ભવરણમાં જીવ ઘેરેર;

મોહ સખળ દળ જળ પાથરી, નાંખે ચોરાશાને ફેરેર.

સુખકારી, ખલીહારા, જઉં તહારો. મહારાજ.

સહચારી બે વૈરી અનાદી ભવદવમાં પરજળેરે;

ચાર ચાર ને આઠ ધુતારે, કેર કર્યો કળાકાળેરે;

જગ સ્વામી, ગુણગ્રામી, નીબકામી. મહારાજ.

સાત રાજ અગગા જઇ બેઠા, નહી કાગળ સંદેશોરે;

દાસ ગણી એકવાર મળો પ્રભુ, ન રહે મરણ અંદેશોરે.

સુખદાતા, જગત્રાતા, કર શાતા. મહારાજ.

તું જગ ભ્રાતા, તું પીતુ માતા, ત્રાતા જગગુરૂ તારોરે;

સેવક સાંકળચંદ સુધારો, મન મંદીરમાં પધારોરે.

પ્રભુ તારો, ભય વારો, ઉદ્ધારો. મહારાજ.

૭૯ ભુલી ભામની ભમો.

પ્યારા પાસજી હો લાડ, દીન દયાળમુને નયજી નીહાલ;

રાતા જેવા દુલહાને, નીસો જેવો રંગ;

આજ તારી આંગીતો, કાંધ રૂડો બન્યો રંગ. પ્યારા.

જોગીવાડે જગતો, માતો ધીંગડમધ્ધ;

શામળો સોહામણોને, જીત્યા આઠે મધ્ધ. પ્યારા.

તું છે મારો સાહીબોને, હું છું તારો દાસ;

આશા પુરો દાસની, કાંધ સાંભળી અરદાસ. પ્યારા.

દેવ સઘળા દીઠા તેહમાં, એકજ તું અવધ્ધ;

લાખેજી છે લટકું તાહરું, દેખી રીઝે દીલ. પ્યારા.

કોઇ નમેછે પીરને, ને કોઇ નમે છે રામ;

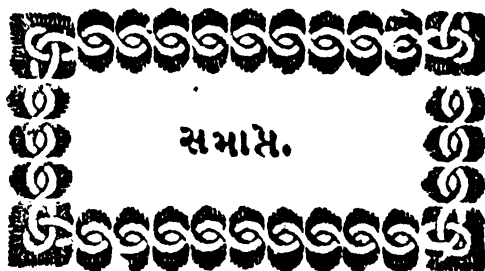
ઉદયરત્ન કહેરે પ્રભુ, મારે તુમથું કામ. પ્યારા.

૮૦ આરતી.

જય જય આરતી આદીલચંદા, નાભોરાયા માફદેવીકે નંદા. જય૦
 પહેલી આરતી પૂજા કીજે, નરભવ પામીને લહાવો લીજે. જય૦
 દુસરી આરતી દીનદયાળા, ધુલેવા મંડપમાં કરે અજવાળા. જય૦
 ત્રીસરી આરતી ત્રીભુવન દેવા, સુરીનર ઇંદ્ર કરે તોરી શેવા. જય૦
 ચોથી આરતી ચૌગતી ચુરે, મનવંછીત ફળ શીવસુખ પુરે. જય૦
 પંચમી આરતી પુન્ય ઉપાયો, મુલચંદ રોખવ ગુણ ગાયો. જય૦

૮૧ મંગળદીવો.

દીવોરે દીવો મંગળીક દીવો, આરતી ઉતારણ બહુચીરં જીવો;
 સોહમણો ઘેર પર્વ દીવાળી, અમરખેલે અખળા ધારી. દીવો.
 દીપાલભણે એણે કર અણુવાળી, ભાવેભગતે વીધન નીવારી. દીવો.
 દીપાલભણે એણે એ કળીકાળે, આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે. દી.
 અમ ઘેર મંગળીક તમ ઘેર મંગળીક,
 મંગળીક ચતુર્વીધ સંધને હોજો. દીવો.

શુદ્ધિપત્રક.

પાત્રું	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પાત્રું	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૫	૧૫	ઐકથા	ઐકથી	૧૬	૧૩	તારી	ધારી
૬	૧૫	અમદાવ	અમદાવાદ	૧૬	૨૧	તો લ્હાવો	લ્યોભવલ્હાવો
૭	૩	પાળે	પાવે	૧૬	૨૩	ને ઉધારી	નેઉં ધારી
૯	૧૭	તુકય	તુલ્ય	૧૭	૩	ચાલો	ચાલો
૧૦	૬	પુરવ	પૂરવ	૧૮	૬	સુ	સુ
૧૦	૧૫	મતાવો	મનાવો	૨૧	૨૧	ક્ષાળે	લાળે
૧૦	૧૭	ગિરનાર	ગિરનાર	૨૧	૨૨	(લીણ)	લીણ
૧૦	૧૭	કુવારી	કુવારી	૨૩	૧૭	પાપા	પાપી
૧૦	૧૮	યાગા	ત્યાગી	૨૪	૮	રંગ	રંગ
૧૦	૨૦	પ્યારે	પ્યારે	૨૫	૧	હળરાહરે	હળરીહરે
૧૨	૩	પરનિંદાથી	પરનિંદાથી	૨૭	૫	પુંજનથા	પુજનથી
૧૨	૧૨	તટયે	તરીયે	૨૮	૫	સાને	સૌને
૧૨	૧૬	તમારું;	તમારું	૨૮	૧૧	પાણી	પાણી
૧૩	૧૬	ચેતા	ચેતી	૨૮	૧૪	અતર	અતર
૧૩	૧૮	પૂજું	પૂજું	૩૦	૧૯	ધુધરા	ધુધરી
૧૪	૨	શાવ	શીવ	૩૧	૯	દાનકર	દીનકર
૧૪	૯	શાવ	શીવ	૩૧	૧૯	સ્વામા	સ્વામી

આશ્રય પત્ર.

આ લઘુ પણ અતી રમય પુસ્તક કેવળજ્ઞાન ભાસ્કર શ્રી જી-
નેશ્વર ભગવાનના ગુણોથી ગુણેલું છે તે કેવુ અગત્યનું છે, તેની
કદર સુઝાવંચક વર્ગને કન્વાની છે પરંતુ તે બહાર પડતાં પદલાં જે
સદ્ગ્રંથસ્થોએ આ પુસ્તકને આશ્રય આપ્યો છે તે તે સદ્ગ્રંથોના
મુખારક નામ આ પુસ્તકની સાથે અમર રાખવા નીચે પ્રગટ કર્યા છે

નકલ

નામ

અમદાવાદ

- ૧૦ નગરશેઠ ચમભાઈ લાલભાઈ
૧૦૧ નગરશેઠ કસ્તુરભાઈ મણીભાઈ
૧૦ શેઠ કાલીદાસ ઉમાભાઈ
૧૦ શેઠ લાલભાઈ ત્રીકમલાલ
૫૦ સતીયા જમનાદાસ ત્રીકમલાલ
૫ ઝવેરી વાડીલાલ વખતચંદ
૫ શા મણીલાલ ચુનીલાલ
૫ શા ભીખાભાઈ પંસોતમ
૫ શા હીરાલાલ ચુનીલાલ
૫ શા લાલભાઈ વાડીલાલ
૫ શા કેશવલાલ ડાહ્યાભાઈ
૫ શા લાલભાઈ કેવલદાસ
૫ શા વાડીલાલ માતીલાલ
૫ શા મોહનલાલ રતનચંદ
૨ છોટાલાલ એન્ડ લલુભાઈ બધર્સ
૨ શા ચમનલાલ ચુનીલાલ
૨ શા કીશનલાલ ચતુરભુજ
૨ ચીમનલાલ વાડીલાલ હ.લગરા
૨ શા ચમનલાલ રતનચંદ
૨ શા બલાભાઈ પીતાંબર
૧ શા કચરાભાઈ વીઠલદાસ
૧ શા પ્રેહેલાદજી વેલાજી
૧ શા નારણલાલ ચકુભાઈ

નકલ

નામ

- ૧ દેશાઈ પ્રશ્વરલાલ ભેગીલાલ
૧ શા માણેકલાલ વડીલાલ
૧ શા ઠાકોરલાલ મુળચંદ
૧ શા પ્રેમચંદ ઝવેન્દાસ
૧ શા પોપટલાલ સામળદાસ
૧ શા મોહનલાલ છોટાલાલ
૧ શા અમુભાઈ ધનજીભાઈ
૧ શા મણીલાલ અમરતલાલ

સુરત.

- ૨ ફકીરચંદ કાનાજી
૧ શવચંદ દામોદર
૧ મોતીચંદ ધનજી
૧ બચુભાઈ કરુરભાઈ

ગોરસદ.

- ૫ વાડીલાલ બાપુલાલ
૨ બાપુભાઈ મોતીચંદ
૧ ખેમચંદ વૃજલાલ

મુંબાઈઅંદર.

- ૫ શા ભોગીલાલ ભીખાભાઈ
૬ વાલકેશ્વર

બજાણા.

- ૧૦ શા. જોડાલાલ દલીચંદ
૫ શા અમુલખ પદસોતમ

જાહેર ખબર.

આ ચોપડી નિચેના ઠેકાણેથી રોકડી કીમતે મળશે.
બહારગ. વાળાઓને પોસ્ટેજ બુદ્ધ પડશે, નોટપેડ પત્ર
લેવામાં આવશે નહીં,

અમ. તદ્—રૂપા સુરચંદની પોળમાં.

શા. અમરતલાલ છગનલાલ પાસેથી

તથા

નીની પોળમાં પુરદાશેઠની પોળમાં

જી. પાસેથી.

